

PRESENTACIÓ

El projecte neix de voler dur com a projecte de final de carrera un projecte de quart curs, aquest consistia en fer la ordenació d'una illa de l'eixample sense cap preexistència edificatòria, concretament, l'illa compresa entre els carrers Pallars, Josep Pla, Veneçuela i Treball. El projecte consistia en un programa de 8000 m² de sostre, en el moment que aquest projecte el vols dur com a PFC, te'n adones que no és vàlid, ja que l'aprofitament real urbanístic d'aquesta illa és molt major al proposat des de l'exercici de quart curs, és a dir, en aquella illa ja està proposada i aprovada una ordenació amb 29870 m² de sostre. En comptes de buscar un altre projecte a desenvolupar, em surgeix la necessitat d'entendre com funciona el 22@, de saber com és el canvi que aquest comporta, respecte de la realitat. No vull fer una crítica purament volumètrica de la inserció del 22@ al Poblenou, si he de proposar algun tipus de canvi, que sigui amb coneixement de causa i mai partint de zero.

Per a poder-ho entendre, vaig fer dues maquetes a escala 1:1000 d'un àmbit de treball al voltant de la illa inicial que volia dur com a PFC, la primera maqueta, l'estat actual de l'àmbit i una segona maqueta, segons com seria si s'executés tot el planejament aprovat en aquest àmbit, informació extreta del "buscador de planeamiento, calificaciones y convenios" de l'ajuntament de Barcelona, on, illa a illa vaig estudiar com era aquest canvi.

Amb la primera de les maquetes, la de l'estat real actual, em vaig adonar d'un seguit de qüestions:

- *Encara hi quedaven traces que no eren de l'eixample, per tant, la primera pregunta era saber explicar aquelles traces.*
- *L'existència d'una espècie de "muralla", edificis polígons que rodejaven l'àmbit.*
- *Un àmbit amb malla d'eixample i amb una edificabilitat bruta de 1 m² de sostre/m² de sòl, per tant, amb 1/3 de la densitat típica de l'eixample central.*

La segona maqueta, resol perfectament el problema de la densitat, sense entrar en temes d'usos i percentatges. Però, tot i així, tenint ara com a àmbit d'estudi, l'àmbit projectat i desenvolupat pel 22@, tot i així, hi havia quelcom que no funcionava.

Per tant, vaig tirar del fil, de la segona intuïció que em va donar la maqueta de l'estat actual, l'existència d'una espècie de "muralla" que rodejava un àmbit determinat, vaig estar reflexionant i vaig portar fins al límit aquest argument, sota el meu punt de vista, el més important d'una muralla, a banda de la seva alçada, el seu gruix... és la ubicació de les seves portes, ja que la muralla fa que s'entri a la ciutat interior per una sèrie de punts molt concrets, i vaig arribar a identificar que efectivament, això passava al nostre àmbit d'estudi, havien portes, en el creuament de l'Avinguda Diagonal amb Josep Pla, i en el creuament de la Rambla de Prim amb el carrer Cristòbal de Moura. Per tant, tenia un "cardus" i un "decumanus" d'on tirar del fil, idea que vaig descartar ja que aquests dos conceptes s'utilitzaven per a la fundació de ciutats, i en el nostre cas, la ciutat ja està construïda i els dos carrers ja hi són, d'aquí el títol, una grande croisée, dos vies que es creuen a la ciutat existent.

Arribats a aquest punt, em va sorgir la necessitat d'entendre el lloc, entendre el potencial d'aquestes dues vies. Per tant, vaig començar a recopilar plànols i plans de Barcelona, gràcies als, a banda d'entendre el perquè i com és avui l'àmbit d'estudi, vaig poder interpretar i destacar la importància de la descentralització de la ciutat de Barcelona, on les operacions importants són els enllaços, les comunicacions, un pla Macià que juny de semblar un pla purament formal, jerarquitzava la malla de l'eixample, un pla d'enllaços que vol connectar la ciutat amb el territori, un pla Comarcal que es basa en criteris de zonificació i un Pla General Metropolità que organitza el territori a partir de dos conceptes, el de sistema i el de zona.

Gràcies a tot aquest treball, em vaig trobar llegint sobre la formació de Barcelona, i vaig arribar a les 10 lliçons sobre Barcelona, d'en Manuel de Solà-Morales, relectura molt fàcil gràcies al treball previ d'intentar recopilar tota aquesta informació que trobareu en les següents pàgines, una relectura d'en Manuel molt plaent, que vaig poder gaudir, sobretot la lliçó 10, autopistes i túnels, ja que allà comenta la descentralització de la ciutat central observant que el pas que va trencar la Barcelona clàssica, iniciant un funcionament metropolità del territori va ser la construcció de les autopistes d'accés. Per tant, un nou concepte entrava en joc, el concepte de territori lligat amb el de ciutat. També vaig llegir a en Javier Pérez Andújar, escriptor de Sant Adrià del Besòs, vaig arribar a ell quan estava intentant enteneder ben bé que era el concepte de perifèria, i ell, diu a banda de que Barcelona no té riu, que és Sant Adrià qui el té, diu quelcom molt interessant com que per a que existeixi perifèria, hi ha d'haver un centre, i ara, actualment, no hi ha centre, i per tant Sant Adrià del Besòs, ja no és cap perifèria. Aquest comentari d'en Javier Pérez Andújar, lligava amb el concepte descentralitzador que comentava en Manel de Solà-Morales.

Buscant sobre connexions, vaig arribar al "Jardí de la metròpoli" d'Enric Batlle, on destaca per sobre de tot, la importància de les infraestructures verdes, introduint el concepte de matriu ecològica metropolitana, on l'esforç ha d'estar en la connectivitat, la continuïtat, enteneder la ciutat de d'una altra perspectiva, arribant a afirmar que no fan falta parcs, fan falta línies, emfatitzant que l'espai públic que prefereix la gent és el que et permet el desplaçament d'un lloc a un altre.

És precisament aquesta la tendència, la de l'enllaç, la de la línia, línies que uneixen punts, un Pla d'Enllaços que en 1917 se'n adona que la ciutat s'ha de connectar amb el territori d'una manera més eficaç, un Pla General Metropolità que supera la idea de zonificació del Pla Comarcal de 1953, introduint el concepte de sistema, un eixample on el traçat és el protagonista. Podem fer una lectura dels últims 150 anys de la formació de Barcelona des de el punt de vista de la connectivitat, destacant projectes com l'obertura de la Diagonal (1989-1993), el Pla Especial de reordenació i Millora del barri de la Mina (2002) amb la potència de la línia (la rambla de la Mina) com a eina de projecte o fins i tot el Parc fluvial del Besòs entès com a nou centre de l'Àrea Metropolitana de Barcelona est, la línia com a centre.

Vista la importància de la línia dins del projecte urbà, vaig canviar d'escala, i vaig mirar la grande croisée d'estudi amb una escala 1:10000, amb la perspectiva de la importància de la línia, les conclusions van ser les següents:

- *El carrer Cristòbal de Moura pertany a la matriu ecològica metropolitana*
- *El carrer Josep Pla pertany a la matriu de mobilitat de l'àrea metropolitana de Barcelona*

Partint de la base que el problema de la densitat a l'àmbit és resolt per Plans de Millora Urbana, tots ells amb qualificació 22@, no reinterpretaré aquest últim, sinó que el projecte ha de ser, la millora de l'àmbit fent aquest participi de tot lo que està passant, és a dir, que formi part de les diferents malles metropolitanes.